

النون الساكنة والتنوين (وَ) Нуун ал-Сакина и Ат-Тануийн

Дефиниция на нуун ал-Сакина

Нуун ал-Сакина е буквата нуун (ن) над която има сукун (◌ْ) или над/под която няма къса гласна (◌َ, ◌ِ, или ◌ُ).

Дефиниция на ат-Тануийн

Ат-Тануин е сборно наименование на *фатхатан* (◌َ - ан), *касратан* (◌ِ - ин) и *дамматан* (◌ُ - ун).

Правила

Когато в Корана срещнем една от горните четири ситуации, в зависимост от това каква буква следва, сме длъжни да спазим следните правила:

1. *Показване* (Изхар) – изговаряме „н“-то и следващата буква както са си – само в случай, че следващата буква е една от буквите, които се изговарят с гърлото. Виж таблицата по-долу.
2. *Променяне* (Икляб) – вместо „н“ се изговаря „м“ (م). Важи само когато следващата буква е „б“ (ب).
3. *Сливане, вмъкване* (Идгам)
 - а. *Сливане без гунна* (Идгам бигайр гунна) – „н“-то не се изговаря въобще, следващата буква се удвоява. Правилото важи само ако следващата буква е ج или ر.
 - б. *Сливане с гунна* (Идгам бигунна) – „н“-то не се изговаря, но следващата буква получава *гунна*, т.е. на нея се набляга, като се удължава два или малко повече от два интервала. Правилото важи само когато следващата буква е ي, ن, م или و.
4. *Скриване* (Икхфа) – „н“ се изговаря носово. Т.е. езикът не участва при изговарянето на „н“. Той се подготвя за изговаряне на следващата буква, а звукът, който се чува, се формира, като въздухът минава от гърлото през носната кухина. Правилото важи за всички останали букви от азбуката без вече гореспоменатите.

Ал-Изхар الإظهار	Ал-Икляб الإقلاب	Ал-Идгам الإدغام		Ал-Икхфа الإخفاء
		Бигайр гунна بغير غنة	Бигунна بغنة	
ن, َ, ِ или ة преди ح, خ, ه, ع, غ, و	ن, َ, ِ или ُ е преди ب	ن, َ, ِ или ة преди ل, و, ر	ن, َ, ِ или ُ е преди م, و, ي	ن, َ, ِ или ُ е преди останалите букви
ن се изговаря нормално	ن се променя на م	ن не се изговаря; следващата буква получава ة	ن не се изговаря – следващата буква се удвоява и получава гунна	ن се изговаря с гунна

Примери:

1. Ал-Изхар: ء след ِ, 113:5

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

2. Ал-Икляб: ب след ن, 91:12

إِذْ أَنْبَعَتْ أَشَقُّهَا ﴿١٢﴾

3. Ал-Идгам:

- a. Бигайр гунна: ل след ن, 112:4

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾

- b. Бигунна: و след ِ, 111:1

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴿١﴾

4. Ал-Икхфа: ش след ن, 113:2

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾

Изключения:

1. مَنَّٰتٍ се изговаря с обикновено ن, след което се спира без значение каква буква следва. Например 75:27:

وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ﴿٢٧﴾

2. نَّعٍ се изговаря с обикновено ن дори ако се продължи (не се спре) без значение каква буква следва. Например 68:1:

نَّعٍ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾

3. Когато с نُّ се изписва/изговаря името на дадена буква (например Син - س) тогава ن се изговаря нормално без значение каква буква следва. Това правило не важи ако следващата буква също влиза в състава на името на буква. Например ако свържем 36:1 и 36:2, тогава ن пак ще се изговори нормално:

يَسَّ ﴿١﴾ وَالْقُرَّءَانَ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾

4. Ако има نُّ в средата на дума и след нея има *идгам бигунна* буква, тогава نُّ се изговаря нормално без *гунна* (Изхар мутлак - إِظْهَارٌ مُطْلَقٌ). В Корана се срещат четири такива думи: قِنْوَانٌ (например 6:99), صِنْوَانٌ (например 13:4), الدُّنْيَا (например 10:7) и بُنْيَانًا (например 37:97).

Означаване на правилата на Нуун ал-Сакина и ат-Тануийн в Корана

1. Правилото *Изхар* по принцип не се означава, тъй като при него всичко се изговаря както е.
2. Правилото *Икляб* обикновено се означава с малка буква *мийм* (يِّم) над нуун сакина (ن). В таджуид мусхафа буквата нуун (ن) е оцветена в сиво,

а мийм в зелено (◌ِ): . Когато имаме ат–Тануин преди ب, тогава се изписва само едната чертичка на *касратан*, *фатхатан* или само едно ◌ِ на *дамматан*, като след това има малко мийм в зелено (◌ِ):

. В обикновения мусхаф Икляб се отбелязва по подобен начин, само че без цветовете.

3. Правилото *Идгам* се отбелязва както следва:

а. *Идгам бигайр гунна* – когато се касае за *нуун ал-Сакина*, в

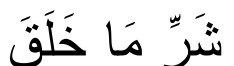
обикновения мусхаф то не се отбелязва:

. В таджуид мусхафа буквата *нуун* (ن) е оцветена в сиво.

Касратан и *фатхатан* са леко разминати, а *дамматан* се изписва с две обикновени *дамма* едно до друго. В таджуид мусхафа те също са оцветени в сиво.

б. *Идгам бигунна* – по същия начин, както *идгам бигайр гунна*, само че ат–Тануийн е оцветен в зелено, вместо в сиво.

4. *Икхфа* се не е означена в обикновения мусхаф, но в таджуид мусхафа е

оцветена в зелено: . Когато се касае за ат–Тануин, то отново чертичките са разминати, а в таджуид мусхафа допълнително са оцветени в зелено.